

ပညာရေး
ဝန်ကြီးဌာန

နတ်သမီး

၇   ၆   ၀   ၈   ၁   ၉   ၃   ၀   ၆

DESIGN THEIN SHWE KYI

အခန်း (၁)

ဖျတ်ခနဲ အိပ်ရာမှ နိုးသည် နှင့် ကီကီ မျက်ဝန်းလေးတွေ ဖွင့်လိုက်မိသည်။ ။ အကြည့်တွေက ခုတင်ဘေးက စားပွဲခုံလေးပေါ် အရင်ဆုံးရောက်သွားခဲ့သည်။ ။

စားပွဲတင်နာရီလေးက ခုနစ်နာရီထိုးဖို့ ဆယ်မိနစ်ကျော် လိုသေးသည်။ ။ ကီကီ နှိုးစက်ပေးထားတာက ခုနစ်နာရီမို့ ဆယ်မိနစ်လောက်စောပြီး နိုးလာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ။

ကျောင်းဖွင့်ရက်တွေဆိုလျှင် နာရီနှိုးစက်သံလေး ကြားတာတောင် အိပ်ရာက မထသေးဘဲ အိပ်ချင်မူးတူး မျက်ဝန်းလေးတွေနှင့် ဆက်ပြီးမိမိခံမှေးနေတတ်သော ကီကီ ဒီနေ့တော့ ပွေ့ဖက်ထားသော ဖက်ခေါင်းအုံးဦးကြီးကိုဖယ်ကာ လူးလဲထလိုက်ပြီး ဖြစ်နေ၏။

ခုတင်ပေါ်က လျှောဆင်းကာ
လက်ကလေးနှစ်ဖက်မြှောက်သမ်းဝေပြီး ညဝတ်ဂါဝန်လေးက
ခါးစည်းကြိုးလေးကို ဖြေချလိုက်သည်။ ။

မွေးပွသဘက်ရှည်ကြီး လှမ်းယူရစ်သိုင်းကာ ရေချိုးခန်းဘက်လှမ်းထွက်ခဲ့လိုက်သည်။ ။

နှိုးစက်အကူအညီမလိုဘဲ ကီကီ စောစီးစွာ နိုးလာတာသာ ဒယ်ဒီ သိလျှင် ဘာပြောမည်မသိ။ ဒီနေ့ ကျောင်းပိတ်ရက်မှာ ကီကီ သူငယ်ချင်း

တွေနှင့် junction မှာ ရှောင်ပင်နံထွက်ကြမှာ ဖြစ်သည်။ ။

ကသောကမျောလေး ရေမိုးချိုးပြီး အခန်းလေးထဲ ပြန်ရောက်တော့ နာရီနှိုးစက်လေးက အော်သံပေးနေသည်။ ။ ကီကီ နှိုးစက်ပိတ်ဖို့ မေ့သွားခဲ့တာ ဖြစ်၏။

“မမလေး မမလေး”

အခန်းအပြင်က မွေးမွေး ခေါ်သံလေးကို ကြားသည်။ ။ အခန်းတံခါး ကို မဝံ့မရဲ ဖြည်းဖြည်းလေး ခေါက်ခေါ်နေတာမို့

“ပြော ဘာလဲ မွေးမွေး”

“ဟို နာရီနှိုးစက်သံ မြည်နေလို့ ပါ၊ မမလေး မနိုးသေးဘူးထင်လို့ ပါ”

“နိုးပြီးလို့ ရေမိုးတောင် ချိုးပြီးနေပြီ၊ နှိုးစက်မပိတ်ခဲ့လို့”

မွေးမွေးကိုပြောရင်း နာရီနှိုးစက်လေးကိုပါ ပိတ်လိုက်သည်။ ။ အပြင် ဘက်က မွေးမွေးအသံကို ကြားရပြန်၏။

“မမလေး မနက်စာ ပြင်ဆင်ထားလိုက်မယ်နော်”

“ဟင့်အင်း မပြင်နဲ့ ၊ ငါ ဒီနေ့ အပြင်သွားမှာ ၊ အပြင်မှာ ပဲ စားလိုက်မလို့”

“ဟုတ်ကဲ့ ရှင့်”

မွေးမွေး ထွက်သွားသည် နှင့် အလှပြင်မှန်တင်ခုံလေးရှေ့မှာ ထိုင်ကာ ကီကီ အလှပြင်ဖို့ ပြင်ဆင်လိုက်သည်။ ။

ဝင်းမွတ်နုညက်နေသော မျက်နှာလေးကို မှန်ထဲမှာ မြင်တော့ သဘောကျစွာ ပြုံးမိသည်။ ။ သူငယ်ချင်းတွေထဲမှာ အလှဆုံးဆိုသောဂုဏ်၊

ကျောင်းမှာ လည်း အလှဘုရင်မဆိုသောဘွဲ့ကို ကီကီ ပိုင်ဆိုင်ထားသည်
။

ဘာမှ မပြင်ဆင်ဘဲ လှသော အလှသည် မာမိုဆီက ပြည့်ဝစွာ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရသော အမွေဟု ဒယ်ဒီက အမြဲပြောသည် ။ မာမိုကို သိပ်ချစ်သော ဒယ်ဒီက မာမီ မရှိတော့ပေမယ့် နောက်အိမ်ထောင်မပြုဘဲ ကီကီ အပေါ်မှာ ပဲ အချစ်ပုံအပ်ကာ ရှိခဲ့သည် ။

မာမီဆုံးတော့ ကီကီ အလယ်တန်းကျောင်းသူ ကလေးသာသာပဲ ရှိသေးသည် ။ ဒယ်ဒီရဲ့ အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံသော ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုက နှစ်သက်ရာ မိန်းမတစ်ယောက် ထပ်ယူနိုင်သည် ။

ဒါပေမဲ့ ဒယ်ဒီသည် တစ်ဦးတည်းသော သမီးအတွက် မိထွေးဆိုတာကို မရှိစေခဲ့ပါ။

ကီကီအပေါ်မှာ ဒယ်ဒီက ချစ်ခင်ယုယမှုတွေကိုသာ ပေးသည် မကဘဲ ဘာမှ လိုလေသေး မရှိအောင် ပြည့်စုံစေခဲ့သည် ။

ကီကီ၏ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှုနှင့် အလှကြောင့်လည်း ကျောင်းမှာ ချစ်ခွင့်ပန်သူတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေခဲ့သည် ။ ဒါကိုလည်း ကီကီ ဂုဏ်ယူကျေနပ်ခဲ့၏။ ရွေးချယ်စရာ ချစ်သူတွေ အများကြီးထဲက ကီကီစိတ်ကြိုက်ရွေးချယ်တွဲခဲ့သော ရည်းစားတွေလည်း မနည်းပါ။

ဒါပေမဲ့ ရည်းစားတစ်ယောက်ကို ကီကီ အကြာကြီး တွဲလို့ မရတာလည်း အမှန်ပဲ ဖြစ်သည် ။

အချစ်ဆိုတာ ကီကီနှလုံးသားက မခံစားတတ်သေးတာကြောင့်လား မသိ ကွန်ပျူတာ တက္ကသိုလ် နောက်ဆုံးနှစ်အထိ ရောက်ခဲ့ပေမယ့် ကီကီချစ်သူတစ်ဦး မူပိုင်ရှာမတွေ့နိုင်သေးပါ။

ရည်းစားတွေကတော့ ဆယ်ယောက်မကတော့ပါ။ သည် တော့ ကီ
ကီကို မျက်နှာများ သူဟု သတ်မှတ်ကြသည်။ ။

ဘယ်သူတွေ ဘာပဲဆိုဆို ကီကီ ဂရုမစိုက်ပါ။ ဘဝမှာ ချစ်သော ဒယ်
ဒီရယ်၊ သူငယ်ချင်းတွေရယ်၊ ကီကီကို ချစ်ခင်အလိုလိုက်သောသူတွေရ
ယ်ရှိရင် လုံလောက်သည်။ ။

အတွေးလေးဖြတ်ကာ ပြင်ဆင်ခြယ်သပြီးသော မျက်နှာလေးကို ကီ
ကီ ပြန်ကြည့်မိသည်။ ။

ရွှေရောင်ဆံနွယ် အခွေအလိပ်လေးတွေ ပခုံးထိဝဲကျကာ ရှင်းသန့်
သော မျက်နှာလေးက ပိုလို့ ချောမောလှပသွားတာတော့ သေချာ၏။

အဝတ်စီရိုကြီးဆီ လျှောက်ခဲ့ကာ ညကတည်းက ရွေးချယ်ထားပြီး
သော ကက်ရှ်မီးယား လက်ပြတ်အဝါနုလေးကို ရွေးလိုက်သည်။ ။ ဒူးဖုံးစ
ကပ်လေးကလည်း အဝါနုရောင်လေးပဲ ဖြစ်၏။

စိတ်ကြိုက်ပြင်ဆင်ပြီးချိန်မှာ ခုနစ်နာရီခွဲလှပြီ။

အခန်းထဲက ထွက်ခဲ့ချိန်မှာ ဒယ်ဒီကို ဧည့်ခန်းထဲမှာ တွေ့သည်။ ။ ကီ
ကီကိုမြင်တော့ ဒယ်ဒီ ရွှေကိုင်းမျက်မှန်လေး ပင့်ကြည့်ရင်း

“သမီးလေး ဘယ်သွားမလို့ လဲ၊ ဒယ်ဒီက ကျောင်းပိတ်ရက်မို့ အိပ်
နေတုန်းထင်တာ”

“သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ရှော့ပင်းနီသွားမလို့ ဒယ်ဒီ”

“ဘာလဲ ဒယ်ဒီဆီက မုန့်ဖိုးတောင်းမလို့ လား”

“သမီးမှာ ရှိပါသေးတယ် ဒယ်ဒီရဲ့ ၊ ဒယ်ဒီကော ဘယ်မှ မသွားဘူး
လား”

“ညနေမှ ဂေါက်ကွင်းခဏသွားမယ် သမီး၊ နေပါဦး သမီးသူငယ်ချင်း
တွေက လာမှာ လား”

ဒယ်ဒီအမေးကို ခေါင်းလေးညိတ်ပြရင်း ဒယ်ဒီဘေးမှာ ဝင်ထိုင်လို
က်သည်။ ။

“လာခေါ်ကြမှာ ပါ ဒယ်ဒီ”

ဒယ်ဒီကို ပြောနေတုန်းမှာ ပဲ အနက်ရောင် ပရာဒိုကားကြီးက ဆင်ဝ
င်အောက်မှာ ထိုးရပ်သည်။ ။

ကားတံခါးဖွင့်ဆင်းလာသည် က အိစက်နှင့် ဖြူဖြူတို့ ဖြစ်သည်။ ။ သူ
မတို့ နှစ်ဦး ဝင်လာခိုက်မှာ ရှေ့ခန်းတံခါးဖွင့်ဆင်းလာသူက လင်းသူရ
ဖြစ်၏။

“အန်ကယ် နေကောင်းတယ်နော်”

အိစက်တို့ ဒယ်ဒီကို ပြုံး၍ နှုတ်ဆက်ကြသည်။ ။ ဒယ်ဒီကလည်း ခင်
မင်ရင်းနှီးစွာ ပြုံး၍ ခေါင်းညိတ်ရင်း

“ကောင်းတယ် သမီးတို့ ထိုင်ကြဦး၊ ရှော့ပင်းနံထွက်ကြမလို့ ဆို”

“ဟုတ်ကဲ့ အန်ကယ်၊ ကျောင်းပိတ်ရက် ဝယ်စရာလေးတွေ ဝယ်ကြ
မလို့ လေ”

“သူရ လာလေ ထိုင်ဦး”

လင်းသူရကို ကီကီ နှုတ်ဆက်ဖိတ်ခေါ်လိုက်၏။ အိစက်တို့ က အိမ်
ကို မကြာခဏ ရောက်ဖူးနေပေမယ့် လင်းသူရက ဒါ ပထမဆုံးရောက်
ဖူးတာမို့ ဒယ်ဒီလည်း အကဲခတ်ကြည့်နေ၏။

“ဒယ်ဒီ သူက လင်းသူရ တဲ့ ၊ သမီးတို့ နဲ့ မေ့တူတူပဲလေ”

“ဟုတ်ကဲ့ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ် အန်ကယ်”

“အန်ကယ်လည်း ဝမ်းသာပါတယ်၊ သူငယ်ချင်းတွေကို တစ်ခုခုနဲ့ ဧည့်ခံဦးလေ သမီး”

“မလိုတော့ဘူး ဒယ်ဒီရဲ့ ၊ လင်းသူရက ဒီနေ့ သမီးတို့ ကို ဒကာခံမှာ ၊ ဒင်းဆမ်း စားကြမလို့ လေ၊ သွားကြမလား”

ကီကီ ပြောရင်း အိစက်တို့ ကို လှမ်းမေးတော့ အိစက် ခေါင်းလေးညိတ်ကာ ထရပ်သည် ။

ဒယ်ဒီကို နှုတ်ဆက်ကာ ကီကီတို့ ထွက်ခဲ့ကြသည် ။

ကားပေါ်ရောက်သည် နှင့် အိစက် မနေနိုင်တော့ဘဲ ပြောလာတော့သည် ။

“ဟေ့ နင်တို့ နှစ်ယောက်ကဘာလဲ ကြိုတင်တိုင်ပင်ထားကြတာလား”

အိစက်ဘာကို ဆိုလိုသည် ဆိုတာ ကီကီသိပါသည် ။ လင်းသူရ ဝတ်ဆင်ထားသည် က အဝါနုရောင် စပို့ရှပ်နှင့် ဂျင်းပန်ပြာနုနုကြောင့် ဖြစ်၏။

“ဟုတ်ပါ့ဟယ် နှစ်ယောက်စလုံး အဝါရောင်ဆိုတော့ တိုင်ပင်ဝတ်ထားတာလားတောင် မသိဘူး”

“နီး ဒါ မထင်မှတ်တဲ့ တိုက်ဆိုင်မှုပဲ၊ အဲတစ်ခုတော့ ရှိတယ်၊ ငါနဲ့ သူရ စိတ်ချင်းဆက်သွယ် ရင်းနှီးနေလို့ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာ ပေါ့”

ကီကီ စကားကြောင့် ကားမောင်းနေရာမှ လင်းသူရ သဘောကျသလို ပြီးသည် ။

အိစက်နှင့် ဖြူဖြူတို့ ကတော့ မျက်နှာကြီးတွေ မရယ်နိုင် မပြုံးနိုင်ဖြစ်နေကြသည်။ ။ မကြာမီမှာ သူမတို့ ရှုံးနိမ့်တော့မည့် အရေးတွေက ခံရခက်ခက် ဖြစ်နေကြပုံရ၏။

ကီကီကတော့ နှုတ်ခမ်းလေးတွန့်ပြီးကာ ငြိမ်သက်နေလိုက်ပါသည်။ ။

***

တကယ်ဆို ထိုဇာတ်လမ်းကို သူမတို့ နှစ်ယောက်ဘက်က စပြီး စိန်ခေါ်ခဲ့တာ ဖြစ်သည်။ ။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပတ် ကင်တင်းနီမှာ စခဲ့သော ဇာတ်လမ်း ဖြစ်၏။

“ဟယ် သူရ နင့်ပုံတွေက အလန်းတွေပဲ”

လင်းသူရ ယူလာသော ဓာတ်ပုံ အယ်လ်ဘမ်ကို ဝိုင်းကြည့်ကာ ဖြူဖြူက ဆိုသည်။ ။ အိစက်ကလည်း

“နေပါဦး သူရ နင် ဒီပုံတွေကဘာလို့ ကျောင်းကို ယူလာတာလဲ ငါတို့ ကို ကြွေးတာလား”

“ဟား မဟုတ်ပါဘူးဟာ ကီကီ ယူခိုင်းလို့ ပါ၊ ငါ ငယ်ငယ်က ဓာတ်ပုံတွေ ကြည့်ချင်လို့ တဲ့ ”

လင်းသူရ စကားကြောင့် အိစက်နှင့်ဖြူဖြူတို့ အကြည့်တွေက ကီကီထံ ရောက်လာကြသည်။ ။ ကီကီကတော့ ပေါက်စီးစားရင်း ဓာတ်ပုံတွေကိုသာ ကြည့်နေခဲ့သည်။ ။

လင်းသူရ ရှေ့မှာ ဘာမှ မမေးကြပေမယ့် လင်းသူရ မရှိတော့သည်နှင့် ဝိုင်းမေးခွန်း ထုတ်ကြတော့၏။

“နေပါဦး ကီကီရဲ့ ရှင်ကဘာလို့ သူရဓာတ်ပုံတွေ ကြည့်ချင်တာလဲ”

“သူ ငယ်ငယ်က ဘယ်လိုပုံလည်း သိချင်လို့ ပါဟာ”

“ဘာများ ထူးဆန်းလို့ လဲ”

“ဆန်းတာပေါ့ တချို့တွေက ငယ်ငယ်ကပုံနဲ့ ကြီးတော့ မတူကြဘူးလေ၊ လင်းသူရပဲကြည့် အခုသာ ပိန်ပိန်သွယ်သွယ်ဖြစ်နေတာ ငယ်ငယ်တုန်းက ဝဝကစ်ကစ်လေးလေ”

ကီကီ ရိုးသားစွာပဲ ပြောတာကို သူမတို့ က မယုံသင်္ကာ မျက်ဝန်းတွေ နှင့် ကြည့်ရင်း

“ကီကီ နင် ဇာတ်လမ်းဆင်နေတာလား”

“ဘာကိုလဲ အိစက်ရဲ့ ရှင့်စကားက”

“မသိဘူးလေ လက်ရှိနှင့်မှာ အတွဲမရှိဘူးဆိုတော့ သူရနဲ့ များ ပတ်သက်မလို့ လားလို့ မေးတာပါ”

“အဓိပ္ပာယ်မရှိတာ ဒီလောက်အထိ ပေါင်းလာတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကို ငါက ဇာတ်လမ်းဆင်စရာလား”

“အေးလေ သူရကလည်း နင့်ကို စိတ်ဝင်စားမှာ မဟုတ်ပါဘူး နင် ရည်းစားတွေ အများကြီးရှိတာ သူသိတာပဲ”

“ဒါတော့ဟုတ်တယ် သူရက အနေတည်တယ်၊ အပေါင်းအသင်းတောင် များများ ပေါင်းတာ မဟုတ်ဘူး ၊ တို့ အုပ်စုပဲရှိတာ”

ကီကီ ရှေ့မှောက်မှာ လင်းသူရကို အမွမ်းတင်နေတာမို့ ကီကီ နည်းနည်းတော့ ဘဝင်မကျ ဖြစ်သွားတာမို့

“ရည်းစားထားတာ အနေတည်တာနဲ့ မဆိုင်ပါဘူး၊ သူကြိုက်တဲ့ သူ

တွေ့ရင် ထားမှာပဲ”

“ဟဲ့ နောက်ဆုံးနှစ်ရောက်နေပြီ၊ သူရ ဘယ်မိန်းကလေးနဲ့ တွဲတာ တွေ့လို့လဲ”

“သူကြိုက်တဲ့ သူတွေ့ရင် တွဲမှာပေါ့”

“လောင်းမလား သူရ အတွဲမရှိဘဲ ကျောင်းပြီးသွားစေရမယ်”

အိစက်က အပိုင်ပြောသည် ။ ဖြူဖြူကလည်း အိစက်စကားကို ခေါင်းညိတ်ထောက်ခံသည် ။ ကီကီ နှုတ်ခမ်းလေးမဲ့ ပြုံးမိရင်း

“စိန် လိုက်လေ၊ သူရ ငါ့ကို ချစ်ခွင့်ပန်လာရမယ်”

“ဘာရယ်”

“မဖြစ်နိုင်တာကို”

နှစ်ယောက်စလုံး နှုတ်က ဆန့်ကျင်ဘက် စကားတွေ ထွက်လာကြ သည် ။ ကီကီ သူတို့ ကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်လေးပဲ ကြည့်ကာ

“မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုရင် နင်တို့ လောင်းလိုက်”

“တကယ်လား ကြိုက်တဲ့ ကြေးပြော”

“ငါ့ရှုံးရင် နင်တို့လိုချင်တဲ့ လက်ဆောင်ပြော ဝယ်ပေးမယ် အေး ငါနို င်ရင် အမှတ်တရ ဟန်းချိန်းတစ်ခု ဝယ်ပေးရမယ်”

“ကီကီ နင်စဉ်းစားနော် နင်ပေးရမှာ က နှစ်ခုနော်”

“ပြောပြီးပြီပဲ နင်တို့ လောင်းရဲရင် စိန်လိုက်ပါ၊ အချင်းချင်းတွေမို့ ဒီ လောက်ကြေးပဲ သတ်မှတ်တာ”

“စိန်လိုက်ဟာ ရတယ်”

သည် လိုနှင့် စခဲ့သော ဇာတ်လမ်းက နှစ်ပါတ်အတွင်းမှာ ပဲ အနိုင်အရှုံး နိမိတ်တွေ ပေါ်လာချေပြီ။

ယခုပဲကြည့် သူမတို့ ကျောင်းပိတ်ရက် ရှော့ပင်းနံထွက်ကြမည့် ကိစ္စကိုကြည့်တော့ လင်းသူရက လိုက်ပို့ပေးမည်ဆိုလာသည်။ ။

လင်းသူရ၏ ဆက်ဆံပြုမူပုံတွေက ကီကီအပေါ် ပြောင်းလဲ ဂရုစိုက်လာတာကို အိစက်တို့ မြင်နေရသည်။ ။

မကြာခင်မှာ ကီကီ သူမတို့ ကို အနိုင်ရမည်ဆိုတာ ယုံကြည်နေခဲ့သည်။ ။

လင်းသူရရဲ့ မျက်ဝန်းတွေကို အဓိပ္ပာယ်မဖတ်တတ်အောင် ကီကီ မညံ့ဖျင်းပါ။ ကီကီအလှမှာ လင်းသူရ ငြိတွယ်နေတာ သိသည်။ ။ ပထမနှစ်ကတည်းက ပေါင်းလာသော သူငယ်ချင်းဆိုသော အရှိန်ကြောင့် တွန့်ဆုတ်နေတာ ကီကီ သိတာပေါ့။

ပြီးတော့ ကီကီ ရည်းစားတွေထားကာ အလွယ်တကူ ဖြတ်တောက်ပစ်တာလည်း လင်းသူရ မြင်သိထားသည်။ ။

လက်ရှိ ကီကီ သူ့ရှေ့မှာ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်လေး နေပြလိုက်ရုံနှင့် လင်းသူရ စိတ်တွေ ပြောင်းလဲလာသည် ပဲ။

ဒါပေမဲ့ ခက်သည် က အချစ်ကို ကီကီ နှလုံးသားက လက်မခံနိုင်သေးတော့ ...။

စိတ်မကောင်းပါဘူး လင်းသူရရယ်။ နင်နဲ့ ပတ်သက်ချင်တာ အိစက်တို့ ကို အနိုင်ယူဖို့ ပါပဲ။

အခန်း (၂)

အင်းယားစောင်းမှာ အကြော်သွားစားကြမည့် အစီအစဉ်ကို ကီကီပြောတော့ အိစက်နှင့်ဖြူဖြူ ထောက်ခံသည်။ ။

“သူရကို စောင့်ဦးမလား၊ သူပါ လိုက်ချင်လိုက်မှာ ”

“မစောင့်တော့ဘူးဟာ တို့ သုံးယောက်ပဲ သွားကြမယ်၊ လွတ်လွတ် လပ်လပ် စကားပြောလို့ ရတာပေါ့”

ကီကီ ဆန္ဒအတိုင်း သုံးယောက်သား ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ။ အကြော်ဆိုင် လေးမှာ ထိုင်ကာ အကြော်စားဖြစ်ကြသည်။ ။

ဆိုင်ထဲက စားပွဲဝိုင်းတွေမှာ ရော အင်းယားကန်စပ် နေရာအနှံ့မှာ မြင်တွေ့နေရတာ ချစ်သူစုံတွဲတွေသာ ဖြစ်သည်။ ။

“ငါလည်း ရည်းစား တစ်ယောက်လောက် ထားချင်သား”

စုံတွဲတွေကိုကြည့်ကာ ဖြူဖြူပြောတော့ အိစက်က အကြော်စားနေရ င်းမှ ခေါင်းလေး မော့ကြည့်ကာ

“နောက်ဆုံးနှစ်ရောက်မှ နင်က ဘာစိတ်ရူးပေါက်တာလဲ”

“ဟုတ်တယ်လေ ချစ်သူရည်းစားထားရတဲ့ အရသာကို ခံစားကြည့်ချင်လို့ ”

“ဘာလဲ ကီကီလို ရည်းစားတွေ အများကြီးထားချင်လို့ လား”

“အမလေး အဲဒီလောက်ကြီး မစွဲချင်ပါဘူး၊ ကိကီကိုတော့ ငါအံ့ဩတယ်၊ ထားလိုက်တဲ့ ရည်းစားတွေအများကြီး တကယ်ကြိုက်တဲ့ သူလည်း အခုထိ မရှိဘူး”

ကိကီဘက် မြားဦးလှည့်လာကာ ဖြူဖြူဆိုနေတော့ ကိကီပြီးပြီးလေး နှုတ်ဆိတ်နေ လိုက်သည်။ ။ အိစက်က

“ကိကီ နင့်ကိုမေးရဦးမယ်၊ နင်တို့ အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲ”

“ဘာလဲဟ ဘာကိုပြောတာလဲ”

“သူရ သူရကိစ္စမေးနေတာ နင်တို့ ဘယ်အထိ ခရီးပေါက်နေပြီလဲ”

အိစက် မေးခွန်းကို ဖြူဖြူကလည်း စိတ်ဝင်စားသွားကာ နားစွင့်နေသည်။ ။ ကိကီ တစ်ရှူးစလေးနှင့် လက်ချောင်းလေးတွေကို သုတ်ရင်း

“နင်တို့ ငါ့ကို ဟန်းချိန်းဝယ်ပေးဖို့ အဆင်သင့်ပြင်ထားကြတာ၊ မကြာခင် သူရ ငါ့ကိုဖွင့်ပြောတော့မှာ ငါသိနေတယ်”

“ဒါဆို ငါတို့ ရှုံးပြီပေါ့”

“အင်း သူရဆိုတဲ့ ကောင်ရဲ့ အမူအရာတွေကို ငါလည်း ရိပ်မိပါတယ်၊ ဒီကောင် နင့်ကိုချစ်နေမယ်လို့ ငါ မထင်မိဘူး”

“အေးလေ ငါတို့ ကိုက ညံ့တာပါ၊ ကိကီက အရမ်းချောတော့ သူရလည်း ဘယ်နေနိုင်မှာ လဲ၊ ငါတို့ မုန့်ဖိုးလေးတော့ ကုန်ပါပြီ”

အိစက်တို့ နောင်တရသလို ဆိုနေတော့ ကိကီ ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ပြုံးမိသည်။ ။

“ဟယ် သူရ လိုက်လာတယ်ဟ”

ဖြူဖြူ အံ့ဩသလို အော်ပြောတော့ အိစက်နှင့်ကိကီ လှည့်ကြည့်ကြ

သည် ။ လင်းသူရ သူမတို့ ကို မြင်တွေ့သွားခဲ့ကာ အကြော်ဆိုင်လေးဆီ သို့ လျှောက်လာသည် ။

“နင်တို့ သစ္စာဖောက်တယ်၊ ငါ့ကိုတောင် မစောင့်ဘဲ လစ်ထွက်လာကြတာပေါ့”

“ငါတို့ ပျင်းလို့ လစ်လာကြတာပါဟယ်၊ နင်မလိုက်ချင်ဘူးထင်လို့ မခေါ်တာပါ”

ဖြူဖြူ လေပြေလေးနှင့် တောင်းပန်သလို ဆိုနေသည် ။ အိစက်နံ ဘေးက လွတ်နေသော ထိုင်ခုံမှာ လင်းသူရ ဝင်ထိုင်သည် ။

“အကြော်စုံ တစ်ပွဲပေးပါ”

ဖြူဖြူက အကြော်ပွဲထပ်မှာ သည် ။ လင်းသူရ ကျောပိုးအိတ်လေးထဲ ကို လက်နှိုက်ယူကာ ကီကီထံ ဘူးတစ်ဘူး ကမ်းပေးသည် ။

“ဘာလဲဟ သူရရဲ့ ”

“နင့်အတွက်ငါဝယ်လာတာပါ အိမ်ရောက်မှ စာကျက်ရင်းစားဟာ”

“ဟဲ့သူရ ငါတို့ အတွက် မပါဘူးလား”

“နောက်တော့ ဝယ်ကျွေးပါ့မယ်ဟာ၊ အခုက ကီကီအတွက်ပဲ ဝယ် လာတာမို့ပါ”

“အမလေးတော် တော်တော် မျက်နှာလိုက်ပါလား”

“မဟုတ်ပါဘူးဟာ နင်တို့ မကြိုက်ဘူး ထင်လို့ ပါ၊ ကီကီက ကြိုက် တယ်လေ”

“ဟဲ့ ကြိုက်ကြိုက်မကြိုက်ကြိုက် နင် တစ်ယောက်တည်း ဝယ်ကျွေး တာ မဟုတ်သေးဘူး”

“ကဲပါဟာ ဒီအကြော်ဖိုးတွေ ငါရှင်းပျံ့မယ်ဟာနော်”

သူရတစ်ယောက် အိမ်ကန်နှင့်ဖြူဖြူတို့ ကျေနပ်အောင် တောင်းပန်နေရရှာသည်။ ။

“ကိုင်း နင်တို့ နှစ်ယောက် ဒီလောက်စားချင်နေရင် ငါ အခု ချက်ချင်း ဖောက်ကျွေးမယ်”

လင်းသူရပေးသော ချောကလက်ဘူးကို ချက်ချင်း ဖောက်မည် ကိုကီ ပြင်တော့ သူရ အလန့်တကြားအသွင်နှင့် တားသည်။ ။

“ဟာ မစားပါနဲ့ ဦး ကိုကီ အိမ်ရောက်မှ နင် စားပါ”

သူရ အထိတ်တလန့် ငြင်းဆိုတားမြစ်နေကတည်းက ကိုကီ သဘောပေါက်ခဲ့ပြီ။ သူရ မရိုးသားတာတော့ သေချာနေပြီ။ ချောကလက်ဘူးထဲမှာ ကိုကီအတွက် ရည်းစားစာတစ်စောင်တော့ ရှိနေပြီထင်၏။

ကိုကီ ချောကလက်ဘူးကို ကျောပိုးအိတ်လေးထဲ ထည့်လိုက်ပါသည်။

။

*

အခန်း (၃)

သူရပေးသည့် ရည်းစားစာကို ဖြူဖြူနှင့်အိစက်တို့ ဖတ်ရှုချိန်မှာ တော့ နှစ်ယောက်စလုံး အရုံးကို ဝန်ခံကြရတော့၏။

“ငါတို့ တကယ်ရှုံးတာပဲ”

“အေးဟာ သူရကို ယုံကြည်မိတာ မဟာအမှားပဲ”

“နင်တို့ လောင်းကြေးကတိအတိုင်းပဲနော်”

ကီကီ အနိုင်ရသူ အပြေးလေးနှင့်ပြောတော့ အိစက်နှင့် ဖြူဖြူတို့ ခေါင်းလေးတွေညိတ်ကာ ဝန်ခံကတိပြုကြ၏။

“အေးပါ အေးပါ နင့်ကိုငါတို့ ဟန်းချိန်းတစ်ခု ချီးမြှင့်မှာ ပါ၊ ဒါနဲ့ နင် သူရကို အဖြေပေးပြီးပြီလား”

“အံ့မယ် အခုမှ စာပေးပြီးချစ်ခွင့်ပန်ရုံပဲ ရှိသေးတယ်၊ ငါကချက်ချင်း ခေါင်းညိတ်ရမှာ လား အနည်းဆုံး နှစ်ပတ်လောက်တော့ ညည်းထားဦးမှာ ပေါ့”

ကီကီ စကားကို အိစက် ခေါင်းလေးညိတ် နားထောင်နေပြီးမှ

“ကီကီ ငါ တစ်ခုမေးဦးမယ်၊ နင် သူရကို တကယ်ချစ်တာ ဟုတ်ရဲ့ လား”

ကီကီ ပခုံးလေး တွန့်ပြီးလိုက်ရင်း ခေါင်းလေးခါပြလိုက်ပါသည် ။

“ဟင့်အင်း သူရကို ငါ သူငယ်ချင်းလိုပဲ ခင်မင်လို့ ရတယ်၊ ချစ်သူတစ်ယောက်အဖြစ် သတ်မှတ်လို့ မရဘူး၊ ဒါအမှန်ပဲ”

“ဟင် ဒါဆို ငါတို့ နဲ့ လောင်းကြေးကြောင့် နင် တမင်လောင်းတာပေါ့ ဟုတ်လား ကီကီ”

“အေးလေ ငါ နိုင်မယ်ဆိုတာ ကျိန်းသေနေတာပဲ”

“ဒုက္ခပဲဟယ် ငါတို့ လောင်းကြေးထပ်တာသာ သူရ သိရင် စိတ်မကောင်းဖြစ်မှာ ပဲ”

ဖြူဖြူ စိုးရိမ်သံလေးနှင့်ဆိုသလို အိစက်ကလည်း ပြောရှာသည်။ ။

“အေးဟာ သူငယ်ချင်းအရင်းကြီးတွေ မကောင်းဘူးထင်တယ်”

“ဘာဆိုလို့ လဲဟ သူရ ငါ့ကို တစ်ချိန်ချိန်မှာ ဖွင့်ပြောမယ်ဆိုတာ ငါ ကြိုတွက်ပြီးသား နင်တို့ နဲ့ လောင်းကြေးမထပ်လည်း သူဖွင့်ပြောလာမှာပဲ”

ကီကီ စကားကြောင့် အိစက်နှင့်ဖြူဖြူ ဘာစကားမှ မဆိုဘဲ အတန်ကြာအောင် နှုတ်ဆိတ်သွားခဲ့ကြသည်။ ။ ပြီးမှ ဖြူဖြူက ကီကီကို ငေးငေးလေးကြည့်ရင်း

“ကီကီ ငါတို့ နှစ်ယောက် နင့်ကိုရှုံးတာ ဝန်ခံပါတယ်၊ ငါတို့ လောင်းကြေးအတိုင်း တစ်ပတ်အတွင်း ဟန်းချိန်းတစ်ခု ငါတို့ ပေးပါမယ်၊ ဒါပေမဲ့ နင် တကယ်မချစ်ဘဲနဲ့ သူရကို အဖြေမပေးလိုက်ပါနဲ့။”

“မနေ့ကပဲ သူရ ငါ့ဆီဖုန်းဆက်ပြီး အဖြေတောင်းနေတယ်၊ ငါစဉ်းစားဦးမယ်လို့ ပြောထားပြီးပြီဟ”

“နင် သူရကို သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လိုပဲ ခင်မင်တယ်မဟုတ်လား၊

အဲဒီအတိုင်းပဲ ဖြေပေးလိုက်ပေါ့ဟာ”

အိစက်က ဝင်အကြံပေးပြန်သည်။ ကီကီ ခေါင်းလေးကိုပဲ ခါယမ်းပြ မိရင်း

“နေကြစမ်းပါဦး နင်တို့ ဘာတွေ စိုးရိမ်ပူပန်နေကြတာလဲ၊ အဲဒါငါနဲ့ သူရရဲ့ ကိစ္စပဲဟာ နင်တို့ ဘာမှ အာရုံများ မနေကြနဲ့ ၊ သူရ ကျေနပ်ဝမ်း သာအောင် ငါ့ဘက်က ခေါင်းလေးတစ်ချက် ညိတ်ရတာဘာမှ မခက်ပါ ဘူး၊ ရည်းစားထားတာ ဆန်းပြားတဲ့ ကိစ္စမှ မဟုတ်ဘဲ၊ စိတ်ချ ငါနဲ့ သူရ ပြတ်စဲသွားတောင် နှစ်ယောက်ကြားမှာ ဘာအမုန်းတရားမှ မရှိစေရဘူး ”

ကီကီရဲ့ ယတိပြတ် စကားကြောင့် အိစက်တို့ ဘာတစ်ခွန်းမှ ထပ်မံ ဆိုနိုင်ကြအောင် နှုတ်ဆိတ်သွားခဲ့ကြသည်။ ။ တကယ်ဆို ကီကီအကြောင်းကို သူမတို့ အသိဆုံးပဲဖြစ်သည်။ ။

ကီကီ ရည်းစားတွေ အများကြီးထားခဲ့သည်။ ။ ပြီးတော့ အလွယ်တကူလည်း ပြတ်တောက်ခဲ့သည်။ ။ ဒါပေမဲ့ ဘာပြဿနာမှ မရှိခဲ့။

ကီကီက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးထား ထိန်းသိမ်းနိုင်သည်။ ။ ချစ်သူ ရည်းစားထားခြင်းဆိုတာ ကီကီအတွက်တော့ ထမင်းစား ရေသောက် အလုပ်မျိုးသာဖြစ်သည်။ ။ အလည်အပတ်တဲ့သွားလျှင်တောင် အိစက်တို့ ကိုပါ ခေါ်တတ်သည်။ ။

ဒါတွေကို လင်းသူရလည်း သိသည်။ ။ သိလျက်နဲ့ မှ တည့်တည့်တိုးသည့် လင်းသူရအတွက်တော့ အိစက်တို့ စိတ်မကောင်းပါ။

ကီကီလို အချစ်ကို ပေါ့ပါးစွာပဲ ခံစားတတ်လျှင် အကြောင်းမဟုတ်။ ကီကီကြောင့် အသည်းကွဲမှာ တော့ စိုးမိသည်။ ။

ကီကီကလည်း လင်းသူရရဲ့ အချစ်ကို လက်ခံဖို့
ဆုံးဖြတ်ပြီးနေချိန်မှာ သူမတို့ ဘာမှ မတတ်နိုင်ပါ။

လင်းသူရကို ယုံကြည်စွာ လောင်းကြေး ထပ်ခဲ့မိခြင်းအတွက်တော့
စိတ်ထဲမှာ မလုံမခြုံ လိပ်ပြာမသန့် ဖြစ်မိတာတစ်ခုပါပဲ။

*